

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá fenoménem humanitární intervence v kontextu jeho procesu legitimizace zahájení. Konkrétně se pak zaměřuje na vztah americké domácí politiky vůči ospravedlnění zahájení humanitární intervence v zahraničí. Jejím cílem je pomocí třech případových studií zahájení humanitární intervence z oblasti Blízkého východu, vysvětlit a najít odpověď na otázku, jakými způsoby americká politika ovlivňuje vnímání americké společnosti pro ospravedlnění zahájení humanitární intervence v zahraničí. Analyzované případové studie jsou americká intervence v Libanonu 1958, v Iráku 1991 a neuskutečněná intervence v Sýrii. Případy z Blízkého východu jsou zvoleny kvůli panující hrozbě pro civilisty v této oblasti, která má potenciál se rozšířit i do dalších zemí.

S využitím třech přístupů humanitarismu, realpolitik a smíšených motivů, dále s pomocí diskurzivní analýzy vyhodnocuje argumenty a přístupy amerických politiků v daných případových studiích a to, jak jimi bylo ovlivněno ospravedlnění dané humanitární intervence. To dává do kontextu s podstatou americké politické kultury a zahraniční politiky USA vůči Blízkému východu.

I když téma humanitární intervence bylo zkoumáno mnoha autory, tato práce doplňuje již existující literaturu svým zaměřením na argumenty a postoje domácí americké politiky vůči humanitárním intervencím na Blízkém východě.